

Čís. 8045.

Důvodem pro odklad exekuce není žaloba, již se domáhá dlužník na vymáhajícím věřiteli zaplacení své vzájemné pohledávky po srážce pohledávky vymáhané.

(Rozh. ze dne 11. května 1928, R II 160/28.)

Návrhu na odklad exekuce, vedené firmou R. a spol., s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Napadeným usnesením byl povolen odklad exekuce podle § 42, čís. 5 a § 44, první odstavec, ex. ř. na návrh dlužnice opírající se o to, že má proti vymáhající věřitelce započitatelnou pohledávku za vykonané práce a dodané zboží 2193 Kč 38 h, že vymáhající věřitelce oznámila, že tuto svou pohledávku započítává s její pohledávkou 1771 Kč 50 h, že však vymáhající věřitelka odpověděla, že vzájemné pohledávky a započtení neuznává, tak že byla nucena, podati žalobu. Firma R. je prý ve vnučené správě, vedou se proti ní žaloby a exekuce, tak že je nebezpečí, že vzájemná pohledávka, nebude-li moci býti započítána, bude ztracena, a zabavením movitostí byla by omezena v dispozici s nimi, čímž by jí vzešla škoda. Stížnost vymáhající věřitelky jest potud odůvodněna, pokud vytýká, že není tu důvodu pro odklad. Předpokladem pro povolení odkladu exekuce jest nejen, že byl učiněn návrh na odklad, že spojeno by bylo s nebezpečím majetkové škody nenahraditelné nebo těžko nahraditelné pro povinného, kdyby exekuce byla počata, nebo kdyby v ní bylo pokračováno, a že odkladem exekuce není ohroženo uspokojení vymáhajícího věřitele, nýbrž dále i, že je tu některý z důvodů pro odklad vypočtených v § 42 ex. ř. Takového důvodu však povinná neuviedla, neboť ta okolnost, že povinná má vzájemnou pohledávku, kterou uplatňuje žalobou, není důvodem pro odklad exekuce podle § 42 ex. ř., zejména též nikoli podle čís. 5 téhož paragrafu, podle něhož může býti nařízeno odložení exekuce, vznese-li se některá ze žalob v §§ 35, 36 a 37 ex. ř. výtčených nebo žaluje-li se z jiných důvodů, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou. Povinná podala žalobu na zaplacení pohledávky za práce a za zboží, tedy nikoli některou ze žalob vypočítaných v § 42 čís. 5 ex. ř. Podání takové žaloby není důvodem pro povolení odkladu exekuce.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs se odkazuje na správné důvody napadeného usnesení, jež souhlasí nejen s naukou, nýbrž i s ustáleným rozhodováním nejvyššího soudu (Neumann, Kommentar zur Exekutionsordnung, 1927, str. 223, Walker-Prochaska, System der Exekutionsordnung, 1926, str. 99, sb. n. s. 4974). Důvody pro odklad exekuce jsou v § 42 ex. ř.

pod čís. 1—8 uvedeny výčetmo a jest vyloučeno jich obdobné použití na jiné případy. Není proto důvodem pro odklad exekuce žaloba, již domáhá se povinná na vymáhající věřitelce zaplacení své vzájemné pohledávky po srážce pohledávky vykonatelné. Chtěla-li stěžovatelka docílití odložení exekuce proto, že nárok zanikl, měla podati námitky proti nároku ve smyslu § 35 ex. ř., a nelze přisvědčiti jejímu názoru, že vedle žaloby na zaplacení přebytku není zapotřebí ještě zvláštní oposiční žaloby, když, jak doličeno, podmínky pro odklad exekuce jsou uvedeny v § 42 ex. ř. výčetmo a nelze je proto obdobně rozšiřovati.

Čís. 8046.

Okolnost, že se manžel, maje v úmyslu domáhati se neplatnosti manželství z důvodu § 58 obč. zák., odstěhoval od manželky, by se vyhnul pokračování v manželství ve smyslu § 96 obč. zák., není na újmu nároku manželky na prozatímní výživné podle § 382 čís. 8 ex. ř.

(Rozh. ze dne 12. května 1928, R II 152/28.)

Manželka žalovala manžela o placení výživného a navrhla povolení prozatímního opatření po dobu sporu. Manžel namítl proti povolení prozatímního opatření, že neopustil manželku zlomyslně, nýbrž proto, by si zachoval důvod k prohlášení manželství neplatným podle § 58 obč. zák. Soud první stolice zamítl návrh na povolení prozatímního opatření, rekursní soud prozatímní opatření povolil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel nehájí se již v dovolacím rekursu tím, že se žalobkyně vzdala nároku na výživné. Proto vzhledem k § 520 druhý odstavec c. ř. s. a 78 ex. ř. nelze se již touto otázkou obírat. Jest pravda, že ten, kdo se chce domáhati neplatnosti manželství z důvodu § 58 obč. zák., nesmí obnoviti manželské společenství (§ 96 obč. zák.), a připustiti jest, že stěžovatel, maje úmysl domáhati se neplatnosti manželství, jednal opatrně, když jako mladý muž opustil společnou domácnost, v níž prý jest jen jedna postel mladým manželům společná. Ale tato ochrana zájmů stěžovatelových nemůže vésti k tomu, by žalovaná připravena byla o nárok na prozatímní výživu podle § 382 čís. 8 ex. ř., ježto otázku, zda je tu důvod neplatnosti manželství podle § 58 obč. zák. a zda se žalobkyně chovala k stěžovateli istivě, nelze v řízení o prozatímním opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř. řešiti.

Čís. 8047.

Byl-li vydražitel sprostěn povinnosti složití nejvyšší podání k soudu prohlášením věřitele, že se toho vzdává a že se s ním (vydražitelem)